

"אפשר להסתדר כשלווקחים
ממך הכל - את הבית, את שעות
השינה, את הפינוקים - אבל לא
כשנלקח ממך האמון." ארזי

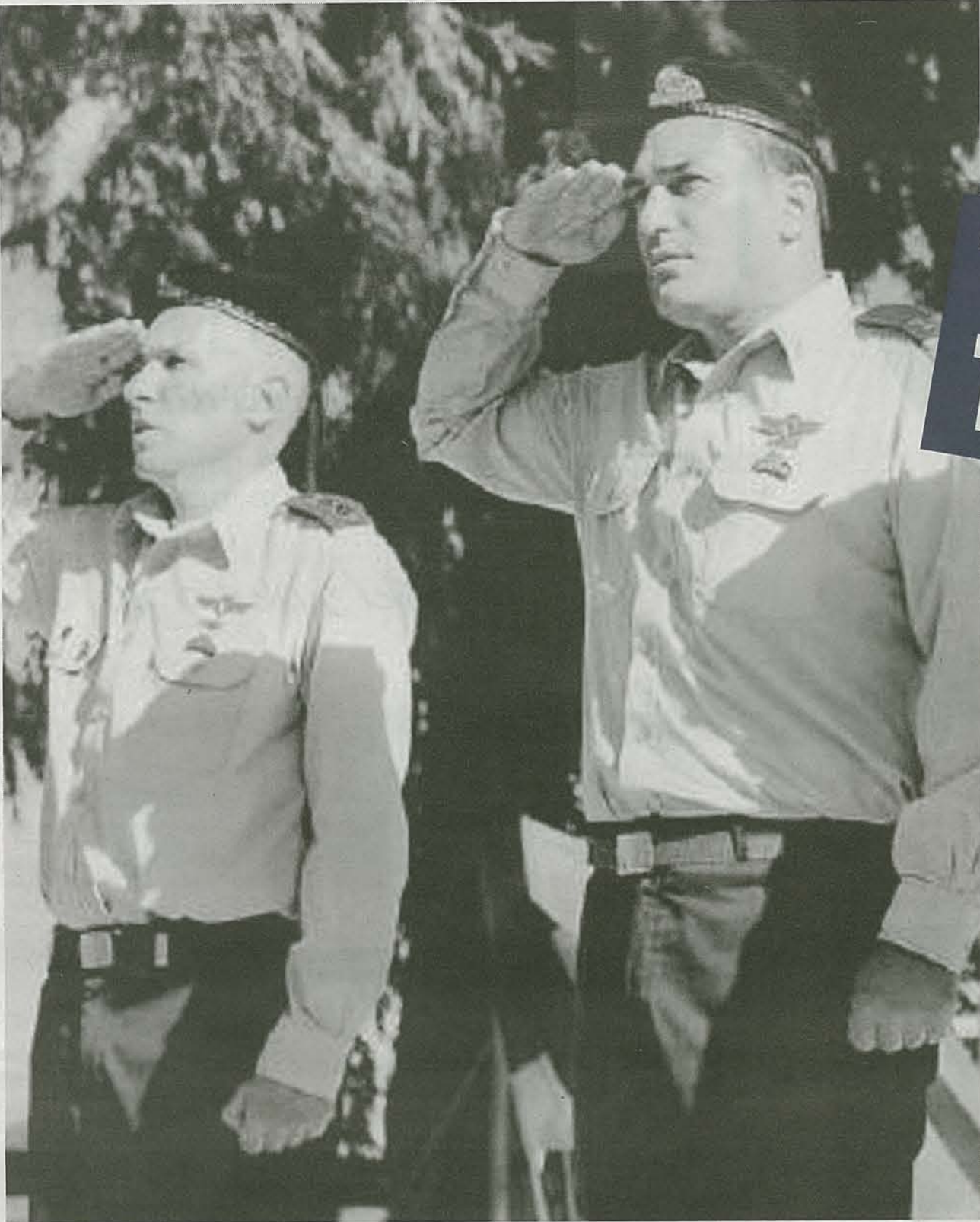
השעורה בצורה חדשה

בלעדי

סרון טל ארזי מהשריון, שהודח מתפקידו כמ"פ בעקבות פרשת ההתעללויות בכלוגה שלו, יוצא בכתב אישום חריף נגד המערכת הצבאית, שלטענתו הפכה אותו לשעיר לעזאזל. לדבריו, קצינים בכל הדרגים ידעו על טקסי ה"זכור" שנערכו בחיל ובחרו להעלים עין. עכשיו, אחרי שאיבד אמון במפקדיו, הוא פורש מצה"ל // יוסי יהושוע צילומים: קובי קלמנוביץ'

סרון טל ארזי החליט שזהו, הוא נשבר, הוא הולך הביתה, פורש מצה"ל. לא 27 הימים הקשים בכלא הצבאי גרמו לו להחליטה הזו, גם לא הרחטו מתפקיד מ"פ, אלא אובדן האמון במפקדיו ובמערכת הצבאית. וזוהי תחושה לא קלה למי שערך לפני חורש בלבד היה מפקדה של הפלוגה הכי נחשבת בחיל השריון – פלוגת הזאבים בגרודר 74 של חטיבה 188. היום הוא חש שהפך לשעיר לעזאזל של צה"ל, שהוחלט להעלות אותו קורבן על מזבח החברה הישראלית והתקשורת אשר רצו, לטענתו, "ראש של מפקד" כדי לסגור את סיפור ההתעללויות בחיל השריון.

לארזי, 24, תושב רחובות, צפו עתיד מזהיר בחיל. התיק האישי שלו מלא מכתבי הערכה של מפקדיו הבכירים, בהם המג"ד והמח"ט. בצה"ל עשו בעבר שמיניות באוויר כדי להשאירו בשריון קבע ארוך טווח, אבל הוא התחמק כל פעם מחדש והסכים להתווסף לתקופות קצרות בלבד. "הרבר היחיד שהשאיר אותי בצבא היה הפ"קוד על פלוגה ו", הוא אומר. "זה חלום של כל מ"פ בשריון". אם פרשת ההתעללות לא הייתה נחשפת בתקופתו, סביר להניח שבעוד כמה שנים היינו פוגשים אותו כמג"ד. זו הסיבה שהפרישה שלו היא מהלך כל כך דרמטי, גם מבחינתו וגם מבחינת צה"ל. אחרי הרחטו הוצע לו להישאר בצבא בתפקיד אחר, אבל הוא החליט לקום וללכת מיד. "רצו לערוף ראש", הוא כועס, "לא באמת להתמודד בצורה מקצועית וראויה עם מה שקרה בכלוגה, ואני שילמתי את המחיר. אני עם הצבא גמרתי".

המח"ט לביא (מימין) ומפקד האוגדה זמיר. "שניהם לא הכירו אותי"

השוק בצבא

חוקר: "מה עמדתך בנושא בהכאת צעירי רים על ידי ותיקים?"
ארזי: "לא מקבל את זה, חרמשמעית. כל מה שקרה היה ללא ידיעתי או אישורי."
חוקר: "בתחקיר אמרת כי נתת לחיילים מסגרת. למה התכוונת?"
ארזי: "בכל פלוגה בשריון שאני מכיר יש טקס הענקת דרגות. הרס"פ א' ביקש ממני לעשות טקס של נתינת טפיחות על הגב... הבהרתי לו שהוא הדמות הבכירה, ואם הוא רואה חייל שלא רוצה להשתתף, אז הוא פוסל אותו..."
חוקר: "האם הגדרת באיזו עוצמה נותנים טפיחה על הגב?"
ארזי: "לא... א' הוא מפקד מצטיין, סר מכים עליו. אני חשבתי שהגבולות שהגדרתי לסיטואציה ברורים, ואם סומכים עליו להפעיל טקס בעזה, אז הוא יודע להפעיל שיקול דעת באירוע."
חוקר: "האם אתה מכיר בסמכותם של ותיקים להעניש צעירים?"
ארזי: "אני לא מכיר שום סמכות או חסות לאף חייל בפלוגה להכות חייל אחר... כל האירועים שפורטו לי... קרו ללא ידיעתי, ללא אישורי... הם מאכזבים, מיותרים ואינם מקובלים עליי."

לא יודע, לא מכיר

גם בראיון עימו, כמו בחקירת מצ"ח, חוזר ארזי ומתעקש כי הוא עצמו לא הכיר את האירועים החמורים שהיו חלק מההווה בפלוגה שעליה פיקד. "אני שמעתי לראשונה על האירועים האלה רק בתחקיר המ"ג"ד, הוא טוען. "אני לא הכרתי אותם".
 איך קורה שמפקד פלוגה לא יודע על דבר כזה? זה לא מצביוע על כשל פיקודי?
מ"פ: לא יודע הכל. אם חיילים רוצים להסתיר, הם יכולים להסתיר הכל. אני נחשפתי לאירועים במלוא חומרם רק בתחקיר שערך המג"ד ולאחר מכן בתקשורת. כמ"פ אתה יכול להיות מעורב בהרבה דברים, אבל אתה לא יודע כל דבר, ואם חיילים לא רוצים שתדע, אז אתה לא תדע."
אז מה בן ידעת?
ארזי: ידעתי רק על טקס הענקת דרגות, זה הכל; בטח לא על אלימות. אני לא יודע מה נעשה מאחורי הגב שלי. את זה אני יודע מהתחקירים. הפעם הראשונה שנחשפתי לתחקיר המח"ט הייתה כשישבתי בכלא. קראתי על זה בעיתון. שם קראתי גם אמירות חסרות שחר שנכתבו על ידי בתחקיר הזה."
אבל אתה היית גם מפקד מחלקה באותה פלוגה. איך ייתכן שגם אז לא ידעת על אירועים כאלה?

"הדבר הראשון שעשו היה להעלים תמונות מסקסי זובר בהשתתפות מפקדים, שחלקם נמצאים היום בתפקידים בכירים. זה היה מעשה פחדנות של הקצונה הבכירה"

בחטיבה עוד מהתקופה שהייתי מ"מ, והוא נעשה בידיעת כולם עם גבולות ברורים: בלי ביצים, בלי מים, בלי שמן. מי שלא רצה, לא היה חייב להשתתף. ממה שאני ידעתי, בסך הכל נותנים טפיחה על השכם."
ידעת רק על טפיחה על השכם?
"בטח. היום לצערי אני יודע שזה לא נגמר בזה ושנעשו שם דברים חריגים."

ללכת עד הסוף

ארזי מתקשה להתמודד עם תחושותיו כלפי הרס"פ אשר ניהל את הטקסים המ"פוקפקים של קבלת הדרגות. מצד אחד הוא מעריך אותו כמפקד וכלוחם מקצועי, ומצד שני מאוכזב ממנו קשות על הדברים שעשה. "מדובר ברס"פ שהוא מפקד מצטיין, מפקד הטנק הכי טוב, לוחם מקצועי, היה ב'חורף חם', ב'עופרת יצוקה'. כשהיו צריכים אותו הוא סיכן את חייו. לקחו בן אדם שהיה מט"ק מצטיין בעזה, וביום אחד הפכו אותו לסא"ר דיסט".

איך אתה מסביר את המעשים הקשים שמויחסים לך?
"התאכזבתי ממנו. האירועים היו

במבצע 'עופרת יצוקה' ואף אחד לא זכר להם את זה. הציגו אותם ואותנו כאילו מדור בר בקבוצה של חיילים שהתגייסו בטעות לצה"ל ואף אחד לא זכר להם את הדברים החשובים שעשו. גם המח"ט החדש וגם המ"ג"ד החדש לא מכירים את הפלוגה, אותי ואת החיילים."
 ארזי טוען כי ביחידות אחרות בצה"ל התרחשו מקרים חמורים יותר, שקיבלו תגובות חמורות פחות. "בריוק כמו שהמ"פ והמג"ד מגרוד 51 בגולני לא ידעו על המשחק בנשק שגרם למותו של החייל אור חרד ו"ל, כך אני לא ידעתי על התעללויות או על אלימות ביחידה שלי ולא ידעתי על הזוברים. אני בטוח שגם המ"פ והמג"ד של חדר הם קצינים מצוינים, אבל שיחקו אצלם בנשק וחייל נהרג שם. אצלי בפלוגה, הדבר היחיד שהיה בידי עתי היה טקס הענקת דרגות, שמי שפיקד עליו הוא הרס"פ בלבד. זה טקס מוכר וידוע

"גם כשהייתי מ"מ לא הכרתי אירועים כאלה".
אז אולי הודחת משום שלא ידעת על האירועים? מ"פ שלא יודע מה קורה לו מתחת לאף, זו לא בעיה?
"יכול להיות, ואני לוקח אחריות על זה. אבל בעיניי לא היה במעשים האלה שום כשל פיקודי או ערכי. אלה היו שגיאות, אבל היה כאן ניסיון לגרום לכך שהסיפור ייסגר רק ברמת הפלוגה, כאילו למפקדים הבכירים אין אחריות. הם ניסו לטאטא מתחת לשטיח את הסיפור כדי שחלילה זה לא יגיע למע"ל. פרטים רבים שתוארו לא היו ולא נבראו. הפילו על הפלוגה כל מיני סיפורים שקרו בכלל בפלוגה אחרת, כי זו הייתה הודמנות לנפח את הסיפור. בתחקיר היו אמירות חסרות אחריות נגרנו ועל זה אני מתקומם. "מדובר בפלוגה מצטיינת, עם לוחמים שנלחמו בעזה במבצע 'חורף חם' ואחר כך

מפקד האוגדה: "ארזי מאפשר תרבות תת-עבריינית ביחידתו, תוך העלמת עין. הדרישות המפורטות הן בסיסיות, וקצין שלא יכול לעמוד בהן אינו ראוי להיות מפקד בצה"ל"

גבו של אחד החיילים שעברו זיכרון. "שעה לפני הטקס הודיעו לי שהגיעה תלונה מאמא של חייל"

השוק בצורה

אלימות לשמה

פרשת ההתעללות בגרוד 74 של חטיבת השריון 188 עוררה סערה בחיל וכתה להרים רבים. הייתה זו החמורה בסדרה של פרשות שנויות במחלוקת שנחשפו בצה"ל בתקופה האחרונה. בתחקירים שנערכו התברר כי במהלך טקסי "זיכרון" שונים שנערכו בגרוד עברו לוחמים סדרה קשה של התעללות, שכללו מכות עד זוב רם, נשיכות והשפלות שונות, כגון חבישת קסדה עם כיתוב מעליב ושתיית שאריות מזון. חלק מהלוחמים אף נזקקו לטיפול רפואי בעקבות המעשים הללו.

תחקיר האירוע מצא כשלים רבים בדיוקן הפיקוד השונות והביא להרחתו של המ"פ ארוי. הוחלט גם על מתן הערות פיקודיות למפקד הגרוד היוצא ולזה שנכנס. במקביל נפתחה חקירת מצ"ח נגד החיילים החשודים בניצוח המעשים עצמם, שבמהלך כה נחקרו גם המג"ד והמח"ט. בפרשה הוגשו שלושה כתבי אישום: נגד הרס"פ, נגד סגנו ונגד מפקד זיכרון נוסף. מתוארים בהם תשעה מקרי התעללות בחיילים בפלוגה - בעיקר מכות יבשות והשפלות. "אייאפשר לקרוא לזה אירועים מינוריים, אלא אלימות לשמה", טוענת התביעה. "אמנם הייתה הסכמה של המתלוננים, אבל זו הייתה הסכמה מחוסרת ברירה לאחר שהובהר להם כי אם לא יסכימו, מצבם יהיה חמור יותר".

עורכי הדין בני קוזניץ ועידן פסח, המייצגים את אחד הנאשמים, טוענים ש"מחומר החקירה עולה שהחייל שאנו מייצגים לא המציא את המעשים. כל שנעשה היה בהסכמה של החיילים ואף באישור המפקד דים הבכירים ביחידה, שבעבר אף היו שותפים למעשים מסוג זה". הנאשמים גם טוענים כי הטקסים הללו מהווים מסורת הנהוגה בחטיבה כבר שנים, ובעבר השתתפו בהם קצינים הנמצאים כיום בתפקידים בכירים. "ראוי שהצבא יברוק את חלקם של הדרגים הבכירים מעבר לטל ארוי, על מנת שתופעות כאלה לא יישנו", טוען סגנו של ארוי, עו"ד ירון פורר. "צר לי ששלושת הציבא לא השכילו לגרום לקצין כל כך איכותי להמשיך לשרת בצה"ל".

הפרשה התפוצצה בעקבות תלונת אמו של אחד מחיילי הגרוד, שפנתה לקצינת פניות הציבור של צה"ל וקבלה על אירועים אלימים שחווה בנה. הפנייה הועברה למ"ד, סא"ל רלי מרגליות, שהחל לברר את העניין. ארוי התוודע לתלונה כשהיה בדרגו לטקס חילופי פיקוד בחטיבה 188, שבמהלכו נפרדו מאל"מ עופר צפירי וקיבלו את אל"מ אילן לביא. צפירי היה זה שמינה את ארוי למפקד פלוגת הזאבים ארבעה חודשים לפני האירוע. אל"מ לביא לא הכיר את ארוי

צילום באדיבות Ynet

"קצינים בכירים שכלפי חוץ הצטיירו כנקיים וטהורים העלימו ראיות, הכפישו והתעלמו מעובדות. רמת האכזבה שלי הייתה כזו שלא רציתי להישאר במערכת. נגעלתי"

המצטיין לקצין כושל שאינו ראוי להיות מפקד בצה"ל? ארוי מפנה אצבע מאשימה לא רק לעבר המח"ט החדש, אלא גם לכיוון מפקד האוגדה, תא"ל זמיר, שנכנס לתפקידו שלושה שבועות קודם לכן. "שניהם לא הכירו אותי. הם רצו 'אירוע רגל' שישרת אותם בתחילת התפקיד גם במחיר של יצירת תמונה מעוותת, רק כדי לסיים כמה שיותר מהר את הפרשה", הוא טוען. לדבריו, ההנחה הראשונה שהורדה מהחטיבה, מיד עם תחילת התחקיר, הייתה להעלים את ספר הפלוגה. מדובר בספר שבו מתוארים טקסי זיכרון לאורך השנים, ולטענתו מככבים שם גם קצינים בכירים שהיו שותפים להם והיום נושאים דרגות בכירות בשריון. "האלבומים עם התמונות הוחרמו, אין להם זכר", הוא אומר. מי החריב?

"זה הגיע בהנחה מלמעלה, מהחטיבה. הדבר הראשון שעשו היה להעלים את אל"מ בומי התמונות. מדובר באלבומים שקיימים שם במשך שנים; יש שם תמונות מתקופות לחימה, מאימונים, אבל גם מטקסי זיכרון שבהם השתתפו מפקדים וקצינים מצטיינים, שחלקם נמצאים היום בתפקידים בכירים בחיל. מבחינתי זה היה מעשה פחדנות של הקצונה הבכירה שנועד לחסן אותה מלש"לם את המחיר. האלבומים הועלמו כדי שלא תתגלה האמת, שהיו זיכרונות וטקסים שהם נורמה חטיבתית במשך שנים בידיעת המפקדים הבכירים. התמונה שהופיעה לראשונה ב'ynet של החייל עם הגב החבול הייתה חלק מטקס מקובל בנקודה מכריעה בחייו של לוחם ובידיעת מפקדים בכירים. מכאן מתחיל הטיוח. המפקדים החדשים נזקקו לאשמים, ויפה שעה אחת קודם. התחיל תהליך שנועד להפוך את כל מה שקרה לאירוע נקודתי בלבד כדי להאשים את הדרג הזוטרה ללא שום לקיחת אחריות".

בעקבות הפרשה נחקר ארוי על ידי המ"ט שטרה הצבאית כמו רבים מחיילי הפלוגה. כך התנהלה החקירה שלו: חוקר: "האם אתה מכיר מקרי הענשה של צעירים על ידי ותיקים?" ארוי: "לא".

חייליו ולא שלט בנעשה בפלוגתו, ובכך נתן לגיטימציה לקורה בפלוגה". מפקד האוגדה, תא"ל אייל זמיר, כתב: "מפקד הפלוגה כשל בכך שלא שלט בפלוגתו. טענותיו כי לא הכיר חלק מן האירועים עימם מעידות על נתק שאסור שיקרה ברמה הפלוגתית. מ"פ ז' לא קיים פקודות ישירות של המג"ד או של הצבא ומאפשר תרבות תת-עבריינית ביחידתו, תוך העלמת עין. התנהלותו של המ"פ נכנעת לתכתיבי הפיקודים וה'מסורת' והינה מובלת על ידיהם. הררישות המפורטות הינן בסיסיות, וקצין שאינו יכול לעמוד בהן איננו ראוי להיות מפקד בצה"ל".

לאן נעלמו האלבומים

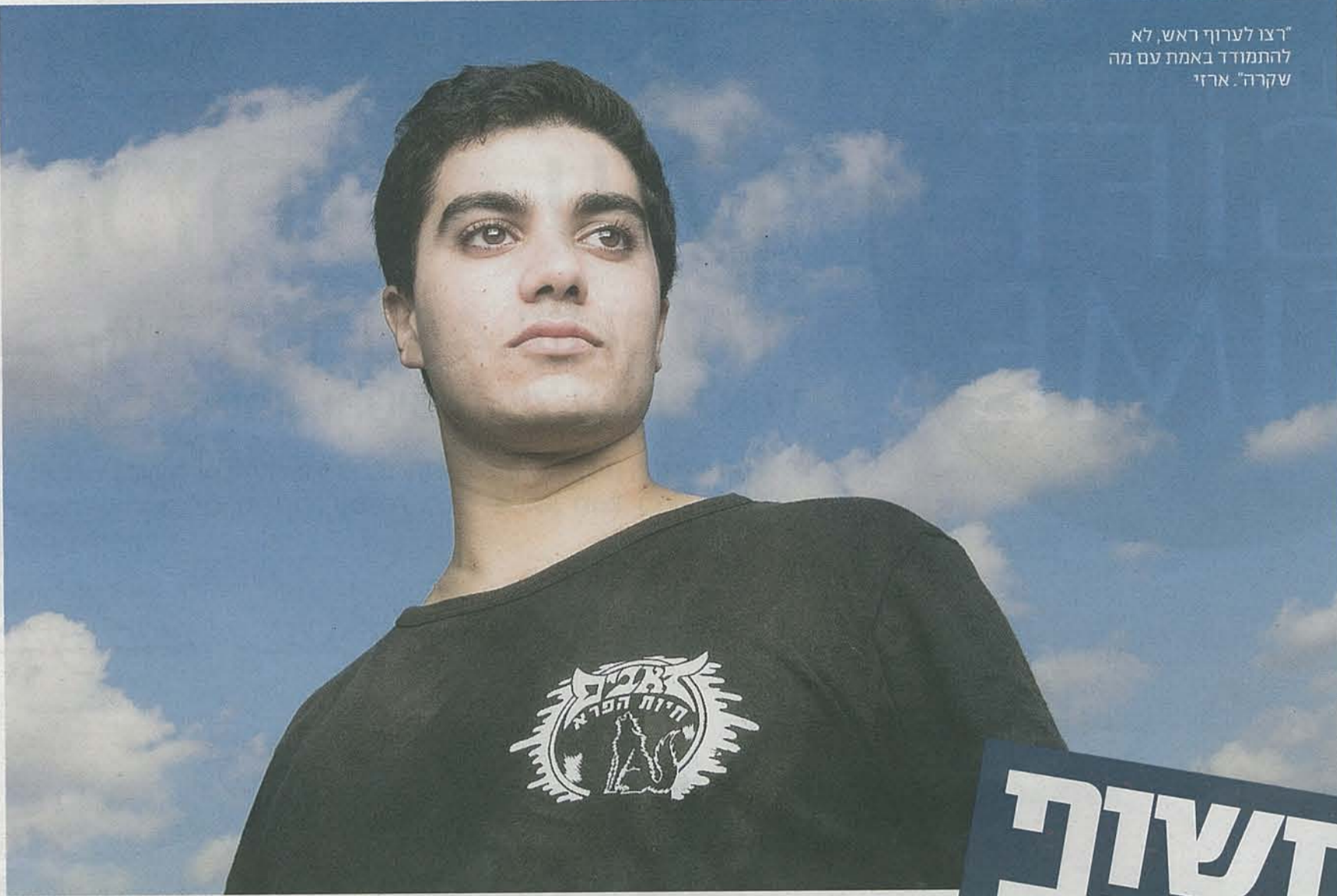
רק תקופה קצרה קודם לכן, מלבד הש"כחים שחלק לו אל"מ מרלי בהקדשה על גבי כריכת הספר, זכה סו"ן ארוי לחוות דעת יוצאת דופן באיכותו. מפקדו בבסיס ההכשרות החילי בשיזפון, סא"ל יואב טילן, כתב עליו: "מפקד ממוקד, יסודי מאוד ובעל יושר מקצועי ונאמנות למשימתו, יוצא דופן ונדיר". בבסיס ההכשרות זכה ארוי גם לחי"ו ות הרעת הבאה: "קצין מעולה שיש לו את היכולת להתקדם ולשאת תפקידים בעלי אחריות גבוהה יותר".

ב-11 ביולי, ימים אחדים לפני פרסום הפרשה, קיים ארוי שיחת סיכום עם אל"מ צפירי, לרגל סיום תפקידו של האחרון כמח"ט. "טל הינו קצין בעל יכולות פיקודיות ומנהיגותיות, המבצע את תפקידו מתוך תחושת מחויבות אמיתית", כתב צפ"ריר בסיכום השיחה. אז מה קרה בפרק הזמן הקצר כל כך, שהפך את הקצין המוערך

כלל. "שעה לפני הטקס הודיע לי המג"ד שהגיעה תלונה מאמא של חייל", הוא מספר. "האם טענה שבנה לא מוכן לספר לה מה בדיוק קרה, אבל לדעתה מדובר באירועים לא טובים. היא אמרה שהיא לא בטוחה שהאירועים התרחשו בידיעת המפקדים ומבקשת לברוק את זה". פלוגת הזאבים, כמו הגרוד כולו, סיימה שבוע קודם לכן קו בגזרה המערבית בגבול לבנון והתמקמה בבסיס האם ברמת הגולן. על תפקודו בקו קיבל ארוי שי צנוע, ספר ממפקד הגזרה, אל"מ רונן מרלי, שהורה לו על תפקוד הפלוגה בקו תחת אחריותו וכתב לו בין השאר: "שמחתי לפגוש קצין מצוי, אכפתי מאוד, 'מורעל' עד עמקי נשמתו שאוהב את המקצוע ורואג שחייליו יעשו כן". את ההקדשה סיים אל"מ מרלי במילים "ארוי, עוד נכוננו לך אתגרים מורכבים יותר. סומך עליך כי תצליח. מאמץ כן". פחות משבועיים לאחר מכן, עם חשיפת הפרשה, מצא עצמו ארוי מתמודד עם אתגר בהחלט לא צפוי. "עשיתי מיד בדיוק עם סגל הפלוגה כדי לראות אם הם יודעים משהו על אירוע הריג, אבל לא עלה רבר", הוא מספר. "כשטקס חילופי הפיקוד הסתיים כבר הודיעו לי שמתחיל תחקיר של המג"ד ולא שלי כמפקד הפלוגה. גם המח"ט החדש הצטרף לתחקיר, ומכאן למעשה החל מחול שדים. כאן התחילו לבנות סיפור שיתאים לתמונה שרצו לתאר ולא ברקו מה בדיוק קרה - אם ידעתי על זה ומה בכלל ידעתי. הגיע מח"ט חדש שלא הכיר אותי ורצה לסגור מהר את הסיפור ולהראות שהוא עושה סדר. למעשה הוא הקריב אותי".

המח"ט החדש, אל"מ אילן לביא, כתב בתחקיר האירועים: "פלוגה ז' כשלה כישלון ערכי שלא ניתן לקבלו. מ"פ ז' לא הגן על

"לא בדקו אם ידעתי על זה ומה בכלל ידעתי. הגיע מח"ט חדש שלא הכיר אותי ורצה לסגור מהר את הסיפור ולהראות שהוא עושה סדר. למעשה הוא הקריב אותי"

השוק בצורה

"זה סקס מוכר עוד מהתקופה שהייתי מ"מ, והוא נעשה עם גבולות ברורים: בלי ביצים, בלי מים, בלי שמן. ממה שאני ידעתי, בסך הכל נותנים ספיחה על השכם"

להשעות אותך מהתפקיד ל-14 יום ולהריח אותך מתפקידך בפלוגה. לא הבנתי. חשתי בתי לעצמי, מה הוא אומר? הרי כרגע אני עצמי הגשתי את התפטרותי. למה הטקסיות הזאת? רק בדיעבד הבנתי שהיו צריכים כוונת תרבות בשביל הקרקס התקשורתית; היו צריכים מישהו שישלם את המחיר, וחלילה שיידעו שהמ"פ הוא זה שהחליט להתפטר כי זה עלול להעלות ספקות. אז צריך להכפיש. לכתוב שהוא הורח, שהנה, המפקדים הבכירים טיפלו בפרשה בחומרה.

אם היית מגיד או מחזיט, איך היית נוהג בקצין במסגרת בנסיונות דומות?
"לא יודע. אני לא מגיד ולא מחזיט. אני רק יודע שלא היה תהליך בירור אמיתי. מתחת לפני השטח טיפחו את החקירה. זה היה קרקס לתקשורת, שהפכה למפקדת האמיתית של האירוע. על טעויות משלמים, ואני לקחתי אחריות והודעתי שאני מתפטר."

במהלך מאסרו הוצא ארזי מהכלא לשיחה עם אלוף פיקוד הצפון, גדי איוונקוט, המרסמך להריחו מפיקוד על הפלוגה. "הבהרתי לו שהאחריות הפיקודית הינה שלו, גם אם האירועים התרחשו הרבה זמן טרם הגעתי לפלוגה", כתב האלוף בסיכום השיחה. "הבהרתי לטל שעל אף האמור לעיל, הוא קצין עם נורמות, ערכים ומקצועיות, ואיני פוסלו מלפקד בעתיד."

אז למה הוא בכל זאת בחר לעזוב את הצבא? "כי לא רציתי ללכלך בזה את הידיים. קצינים בכירים שכלפי חוץ הצטיירו כנקיים וטהורים העלימו ראיות, הכפישו והתעלמו מעובדות. רמת האכזבה שלי הייתה כזו שלא רציתי להישאר במערכת. נגעלתי. החלטתי שאני רוצה להשתחרר לגמרי ואני שלם עם עצמי ועם ההחלטות. אפשר להתדרדר כשלווקחים ממך הכל – את הבית, את השעות הישנה, את הפינוקים – אבל לא כשנלקח ממך האמון. ברגע שאיבדתי את האמון, ידעתי שאין לי בשביל מה להישאר".

yosi-y@yedioth.co.il

לי: אתה יודע איך זה. כשקורים אירועים כאלה, את אף אחד לא מעניינת האמת."

לטענתו, המשפט הצבאי שנערך לו טרם כניסתו לכלא חרג מהאירועים נשואי התחקיר. "נכנסתי לשיחה עם מפקד האוגרה והוא התחיל לדבר על האירועים הלא טובים שקרו והתמקד בכך שכמ"פ אישרתי נורמות לא צבאיות. הוא התחיל לקרוא בפניי את הממצאים: יש לך ספות במתחם הפלוגה, ריהוט לא צה"לי. יש לך אבנים צבועות ומסירות במתחם הפלוגה, יש שלטים ורגלים, תוכי במגרס רים. הוא סיים זאת בכך שאמר לי שמעולם לא ראה פלוגה שיש בה את הרברים האלה, ושאל איך נתתי לזה לקרות בניגוד לפקודות הצבא. חשבתי לעצמי, באמת איך לא שמתי לב לאבנים הצבועות משנת 1974? ואז עניתי לו: 'עזוב את הפלוגה. היא מצוינת. אני רוצה להתפטר ולהשתחרר מהצבא'."

"המפקד נדהם. הוא אמר לי שעל פי חוות הדעת שלפניו אני קצין ערכי ומוכשר, ולמה שארצה לעשות זאת. הוא ניסה לשכנע אותי לחזור בי. נשארתי בשלי. מיד לאחר מכן נשפתי לשלוח שים ימי מחבוס בפועל. נאמר לי להמתין בחוץ עד לסיכום של המפקד. נכנסתי שוב, והוא קרא בפניי את הסיכום. 'לאור האירועים ואי-יכולתם של צבאיות אני ממליץ

לאלימות מצד הוותיקים, אנו גם מבקשים לדאוג להגנתם של חיילינו ולהוציאם בהקדם מן הפלוגה. חיילינו כבר קיבלו אימונים מצד הרס"פ ש'הם הולכים לעבור לנוהל טירונים', על כל המשתמע מכך."

"זו עוד הוכחה לכך", אומר ארזי, "שגם בדרגים הכי גבוהים בצה"ל ידעו מה קורה בפלוגה שנים רבות לפני שהגעתי אליה. אם עורכים תחקיר אמיתי ויסודי, צריך ללכת עד הסוף, לחזור אחורה ולגלות מי ידע, מי היה אחראי ומי לא טיפל. אי-אפשר להתייחס לזה כמו משהו שהתחיל עכשיו, רק ברמת הפלוגה."

אז התחקיר לא היה יסודי?

די: "בכלל לא. המור מזה: הוא היה רק ניסיון לטייה. בתחקיר כן ואמיתי צריכה לצאת כל האמת. לא יכול להיות בו טיוח. אני אומר כאן את מה שכולם ידעו, אבל אף אחד לא אמר: תהיך התחקיר לא היה כשר. הוא הפך מ'בוא נברוק מה היה שם', ל'בוא נגיד שהיה כך וכך, בוא נצייר תמונה לא מציאותית ולא אמיתית'."

אמרת למישהו את הדברים האלה?
"כשישבתי בכלא התקשרו אליי מפקדים בכירים מהגדר ומהחטיבה. שאלתי אותם למה אף אחד לא אומר את האמת. הם ענו

עו"ד פורר

מיותרים. אלה דברים שלאף אחד אין סמכות לעשות לאף חייל. אני נתתי גבולות גורם ברורים לטקסים האלה, והוא היה האחראי לאירועים. אבל עדיין, אני בטוח שעיוותו את זה. נראה מה בית הדין יחליט בקשר אליו."

לארזי טענות קשות גם כלפי רמות הפיקוד הגבוהות יותר. "פלוגה היא חלק מגדר ומחטיבה", הוא אומר. "היא לא סתם תלויה באוויר. אז איפה הייתה הבקרה? איפה היו המפקדים שלי? זו הסיבה שרצו לסיים את התחקיר הזה מהר ככל האפשר: חששו שידרשו תשובות בדיק על השאלה הזו – איפה הייתה הבקרה במשך שנים סביב כל העניין הזה?"

והייתה?

לא. אני יכול להגיד בוודאות מחלטת שטקס הענקת דרגות מתבצע בכל מקום בחיל – בחטיבות הדרכה, בפלוגות מבצעיות. בתקופה שלי בפלוגה היו שלושה טקסי סיום כאלה. הם נעשו ביריעה של כולם. אחרי מלחמת לבנון השנייה היה ערב גדוד בהיכל התרבות בקצרין ובסוף הערב, בחגיגה, לפני שעלינו לאוטובוסים, היה טקס כזה. לפני כולם. בשנת 2002 הורחו שני מפקדי פלוגה על דברים דומים; היום אחד מהם עומד להי תמנות למג"ד. אז איפה הייתה הבקרה של הגדר ושל החטיבה מאז? הרי כבר אז ידעו. למה לשאלה הזו אף אחד לא התייחס בתחקיר? למה עצרו רק ברמת הפלוגה?"

ארזי נשאל עימו תדפיס של מכתב ששלח ב-2005 הרב אהרון ליכטנשטיין, ראש ישיבת הר עציון, לראש אגף כוח אדם בצה"ל דאז, האלוף (מיל) אלעזר שטרן, עם העתק לראש מפקדת זרוע היבשה דאז, האלוף (מיל) יפתח רון-טל. "ברצוננו להביא לידיעתך דברים קשים ומדאיגים המתרחשים בפלוגה ז', גדר 74, ברק", כתב ראש הישיבה. "לצערנו, מסתבר שפלוגה זו בעייתית מאוד כבר שנים רבות. הרברים שבמכתב מדברים בעד עצמם, וכן הצילום של 'פק"ל הכיסים' של הפלוגה. כיוון שאנו חוששים

דובר צה"ל: ארזי כשל פיקודית ומבצעית

תגובת דובר צה"ל לדבריו של סרן ארזי: "האירועים בפלוגה תוחקרו הן ברמות הפיקודיות והן על ידי המשטרה הצבאית החוקרת, ומהתחקירים עלה כי המ"פ כשל פיקודית ומקצועית ולא מימש את אחריותו ואת המצופה ממנו כמפקד. האמירה כי הוטרדו אלבומים מהמשטרה הצבאית החוקרת משוללת כל יסוד. כל האלבומים הועמדו לרשות מצ"ח. מטבע הדברים הם ביקשו לעיין רק באלבומים הרלוונטיים לחקירה."